П’ю трунок півночі,
зіллям відьомським насичений,
п’ю трунок закінчення
і відчаю...
поки уп’юсь докраю.
Місяць – постійний товариш –
дивиться в око зловісно.
Чом ти вже зілля такого не звариш,
щоб від нього повісилась.